

יִישׁ מִפְּרָשִׁים, עַל שֵׁם שֶׁהָגוֹף דּוֹמָה לְגוֹד מֵלָא רוּחַ וְהוּא מֵלָא נְקָבִים, כִּדְלַקְמֵן בְּסֻמּוֹה.
יִישׁ מִפְּרָשִׁים בְּחֻכְמָה, שֶׁהִתְקִין מִזּוּגוֹתָיו שֶׁל אָדָם הָרָאשׁוֹן וְאַחֵר כֶּךָ בְּרָאוּ. וּבָרָא בּוֹ נְקָבִים
נְקָבִים^(א) תְּלִילִים תְּלִילִים, יִפְרוּשׁ, נְקָבִים רַבִּים, כְּגוֹן כַּה וְחֻטָּם וּפִי טַפְעַת, וְגַם בְּרָא בּוֹ
אֲבָרִים רַבִּים תְּלִילִים, כִּמּוֹ לֵב וְכֶסֶם וּמַעֲצִים. ^(ב) שֵׁאֵם יִפְתַּח אֶחָד מֵהֶם, ^(ג) כִּלּוּמֵר, שֶׁבְּנְקָבִים
יֵשׁ נְקָב אֶחָד יִשְׁהוּא הַפֶּה, שֶׁכִּשְׁהוּא בְּמַעֲי אִמּוֹ הוּא סְתוּם, וּכְשִׁינִיָּע לְאֹוִיר הָעוֹלָם הוּא
נִפְתָּח, וְאֵם כְּשִׁינִיָּע לְאֹוִיר הָעוֹלָם הִיָּה נִשְׁאָר סְתוּם, לֹא הִיָּה אֲפָשֵׁר לְהִתְקַנֵּם ^(ד) אֲפִלּוּ שְׁעָה
אַחַת, וְהָאֲבָרִים תְּלִילִים, אִם הִיָּה נִפְתָּח אֶחָד מֵהֶם, לֹא הִיָּה אֲפָשֵׁר לְהִתְקַנֵּם אֲפִלּוּ שְׁעָה
אַחַת. וְעוֹד יֵשׁ לִפְרֹשׁ, יִשְׁגָּבּוּל יֵשׁ לְאָדָם שִׁכּוּלִין נְקָבִיו לִסְתֵם וְלֹא יָמוּת, וְכִיּוֹן שֶׁעֶבֶר אוֹתוֹ
הַגָּבּוּל ^(ה) ^(ו) אִי אֲפָשֵׁר לְהִתְקַנֵּם אֲפִלּוּ שְׁעָה אַחַת. וְכִיּוֹן שֶׁבְּכָלל הַנְּקָבִים הֵם פִּי הַטַּפְעַת וּפִי
הָאֵמָה, וּבְכָלל הָאֲבָרִים תְּלִילִים שֵׁאֵם יִפְתַּח אֶחָד מֵהֶם אִי אֲפָשֵׁר לְהִתְקַנֵּם הֵם כֶּרֶס וּמַעֲצִים,
שִׁפּוּר הָיִי שֶׁבַח זֶה מַעֲגֵן עֲשִׂית צָרְכָיו. וְאֲפָשֵׁר עוֹד, שֶׁמֵּאַחֵר שֵׁאֵם יוֹצֵא לְנְקָבִיו בִּיּוֹתֵר עַד
שֵׁאֵם עֶבֶר הַגָּבּוּל יָמוּת, בְּכָלל שֵׁאֵם יִפְתַּח אֶחָד מֵהֶם הוּא, וְהָיִי שֵׁאֵם יִפְתַּח אֶחָד מֵהֶם, גִּמְי
מַעֲגֵן עֲשִׂית צָרְכָיו מִמֶּשׁ. ^(ז) ^(ח) יִרְפָּא [חָלִי] כָּל בִּשּׁוּר, עַל שֵׁם הַנְּקָבִים שֶׁבָּרָא בּוֹ לְהוֹצִיא
פִּסְלֵת מֵאֲכָלוֹ, כִּי אִם יִתְעַפֵּשׂ בְּבִטָן יָמוּת, וְהוֹצִיאָתוֹ הִיא רַכּוּאָה. וּמִפְּלִיא לַעֲשׂוֹת, "מִפְּנֵי
שֵׁאֵם דּוֹמָה לְגוֹד מֵלָא רוּחַ, וְאֵם יַעֲשֶׂה אָדָם בְּגוֹד נְקָב כְּחֻדָּה שֶׁל מַחֲט הָרוּחַ יוֹצֵא, וְהָאָדָם
מֵלָא נְקָבִים וְרוּחוֹ מִשְׁתַּמֵּר בְּתוֹכוֹ, הֲרִי זֶה פֶּלֶא. "וְעוֹד יֵשׁ לִפְרֹשׁ, עַל שֵׁם שֶׁבּוֹרֵר טוֹב
הַמֵּאֲכָל וְרוּחָה הַפִּסְלֵת. הִגֵּה וְעוֹד יֵשׁ לִפְרֹשׁ, שֶׁמִּפְּלִיא לַעֲשׂוֹת בְּמָה שְׁשׁוּמֵר רוּחַ הָאָדָם בְּקֶרְבוֹ וְקִישֹׁר ^(י) דְּבַר
רוּחָנִי בְּדָבָר גִּשְׁמִי, וְהַכֹּל הוּא עַל דִּי שְׁהוּא רּוּפָא כָּל בִּשּׁוּר, כִּי אִזּוֹ הָאָדָם בְּקוֹ הַבְּרָאוֹת וְנִשְׁמָתוֹ מִשְׁתַּמֵּר בְּקֶרְבוֹ וְדִי
עֲסָא: ^(י) ^(ז) ^(ח) יֵשׁ נִוְהִיָּין לְהַמְחִיין ^(י) לְכַרְךָ עַל גִּטְלֵית יָדִים עַד בּוֹאֵם ^(י) לְבִית הַכִּנְסָה וּמִסְדְּרִים

פֶּאָר דֵּי שַׁב

ס' אפילו, עינן באר היטב, ובדגמן אברקסן כתב בשם הפתחים שיש בבניהו מ'ז מ'זו בפרתו, והיטב, שיקים מהמקרא בפרתו לעמוד לקנין: ס' אי אפשר, עינן באר היטב, ודבריו הם ממשקטן וטעמם, וכן כפי מה ששערן בפי' כל האפיקים האלה בחזקתן, וכן דראס בסודו של מור"י הגאון, וקראו פי' מלת אי בעיר אין תכרות שיהיה נגדו מן אין, שיש לו ההקרא אלהת לעצמו, כמו אי הכל, אי מהו באת, אי לך ארץ וכדומה, ואמנם גם אי בחזקת יש לו ההקרא אחרת, כגון ויחביי האץ, כפי מקום האץ מצינו אי בבדו וכן אי בקי, ואין שיש שערטם שם בעצן אחר, כפי מקום יש לשמן על פרטש שיש שם שפרטש אין, ולכן אין לשעת ממה שדראס שער בפי' כל לקרא אי אפשר האי בנקודת חזקתו, והנה לו להם שיעור כל: ס' להפחית, עינן באר היטב, ודראס מצינו אברקס על פס משה משה, ומה שכתב פרטש שערטש אין, אינו, עינן באר היטב, ודראס מצינו ההקנה על פס שמוע טענה שערטש לפרקן, בדרך שם בבדו מכלותו לשלום ועד לבי שיהיה ממשקטש שיהיה טענה מחרתה שדבורר בעצבו הרבה ויעבר ומן קראת שמוע טענה קראת אותה קרם שיהיה גם כן שיעורו על פי הפרשן, ועינן סימן מ'ז מ'זו שכתבתי בשם אשכול רש"י סימן ס' הקדשה, וכתב על פנים קראת הדברים כן כמקום אחר, בפי' לצאת אין חובת הקדשה והדברים שאינו מצד הדיו ר"ק מצד קבלה לתחלת או שמירה, ואם כן יש לומר שלא צריך לר"ק פסוק שמוע טענה שיעור לבד, ואין אחר לומר בדרך שם בבדו מכלותו לשלום שצאן להחזיק בהם בפרתם על נטילת אינן להחזיקו, ומדע ששטל צריך לקרן על נטילת פסוק, ואם בעצ ששטל יצ"ד הוא צריך לקרןר שפסלו בדברי תורה אסור, ואפילו יכול לה' איים ואשר יציר, וכמו שכתב בס' סימן ד' ואין סימן ד' על נטילת איים, עינן שם, וכלאורא דשטל לה לבדו כי חובת שעתה בירשא, אבל מלשון הפוסקים שלא צריך בפי' כן קראת דשטל

א (א) תלולים. פרוש, אכרים תלולים. ולא יאמר תללים, דבתל לא שגח בריאה: **(ב) שאם יסתם וכו'.** כן היא גרסת הרמב"ם, אבל גרסא שלנו ורש"י ורי"ף והרא"ש אם יסתם קדם והגר"א: **(ג) כלומר** שבעקבותיו וכו'. משום דגרסתה ה"ה אי אפשר להתקיים אפלו שנה אחת, וקשה לו, דהדס סתם פ"י הרבה צעות, ולזה קאמר כלומר וכו'. אבל מהנגנו שלא לומר אפלו שנה אחת, כמו שכתב הר"ם, וכן מוכח באגדה, כן כתב המגן אברהם, וכן משמע בבאור הגר"א. וצ"ע ט"ז: **(ד) אי אפשר.** אי בצינר פתח האלה, כי המלה נגזרת מן אין, כן כתבו הפאר היטב, והפרי מגדים. ובשערי תשובה משיב הגרסא בתיקן שגם כן כותתו כמו אין, כמו דכתיב אי כבוד, שפרש רש"י ששן כותתו כמו אין כבוד: **(ה) דופא חלי.** פ"ח ושל"ה ויפשה משם כתבו שצ"ל לומר חלי רק דופא כל בשר, ורש"י תב דשני הגרסאות הן נכונות ותחילה למחזק אמת מהן, ע"ן שם:

ב (ח) פרי מגדים: (ג) פ"ה: (ג) עלת תמיד:

לוח עמוד היומי: יום ד ד סיון תשסב • יום ה ח אייר תשסז • יום ו יד ניסן תשעב • שב"ק כ אדר תשמז • יום א כו אדר א תשסב